

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ЗАСОБІВ ЗАПРАВЛЕННЯ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН В АЕРОПОРТАХ УКРАЇНИ

Кременчуцький льотний коледж Національного авіаційного університету

Анотація

Безпека є одним з головних критеріїв в авіаційній галузі. Її забезпечення можливе лише при постійному контролі усіх процесів в аеропорту та злагодженої роботи усіх підрозділів. Заправка повітряного судна (ПС) пально-мастильними матеріалами (ПММ) - один з головних видів наземної діяльності аеропорту, від якого залежить забезпечення безпечного перевезення пасажирів повітряним транспортом.

Ключові слова

Паливозаправник, повітряне судно, аеропорт, засоби заправки, система централізованого заправки літаків.

Abstract

Safety is one of the main criteria in the aviation industry. Its provision is possible only with constant monitoring of all processes at the airport and the coordinated work of all units. Refueling of aircraft with fuels and lubricants - one of the main types of ground activity of the airport, which depends on ensuring the safe transportation of passengers by air.

Keywords

Fuel tanker, aircraft, airport, means of refueling, system of centralized refueling of planes.

Однією з головних задач, яку необхідно вирішити при експлуатації повітряного судна – забезпечення високої якості авіаційного палива на всіх етапах транспортування: від нафтопереробного заводу до крила літака. Головним елементом цього ланцюга є спеціальна аеродромна техніка, за допомогою якої і відбувається заправка.

Сьогодні в аеропортах нашої країни переважно для заправки повітряного судна використовують спеціальні машини - паливозаправники. Зазвичай цей вид транспорту представляє собою автоцистерну, яка обладнана насосом та спеціальним устаткуванням для видачі та обліку пального. Особливістю паливозаправників є маневреність, автономність та здатність доставляти паливо безпосередньо до місць стоянки літаків, незалежно від їх розташування [1]. Використання такого виду заправки має також і ряд недоліків: утримання паливозаправників потребує постійних місць стоянки для їх зберігання, витрата ПММ для заправки самих ПЗ, забезпечення додаткового штату водіїв, тривалий час заправки. На сьогоднішній час в наших аеропортах для заправки літаків і досі використовують техніку минулого століття. ПЗ-7,5 та ПЗ-22 – є достатньо непоганими машинами, але із розвитком авіаційної техніки змінюються і вимоги до її обслуговування. Практично кожен другий агрегат, який відповідає за наземне забезпечення польотів (у тому числі за заправку) у вітчизняних аеропортах, складно назвати такими, які відповідають сучасним стандартам. Вирішенням цієї проблеми, звичайно, може бути придбання іноземних паливозаправників, які більш пристосовані до роботи з сучасними лайнерами [2].

Із розвитком авіаційної техніки, а також у вирішенні проблем експлуатаційних витрат при заправці повітряного судна, на заміну паливозаправників з'явилися спеціальні системи централізованого заправки літаків (ЦЗЛ). Система представляє собою комплекс технічних засобів – резервуарів для прийому, зберігання, видачі палива, насосних установок, фільтрів, систем трубопроводів та заправних агрегатів [3]. Основною задачею комплексу є скорочення часу стоянки літаків та забезпечення своєчасного їх прибуття в аеропорти призначення. Головною перевагою ЦЗЛ

є безперервна подача палива у баки повітряного судна, що дозволяє збільшити кількість літаків, які обслуговуються одночасно та суттєво скоротити тривалість їх заправки. Треба зазначити, що в аеропорту «Бориспіль» проведено комплекс робіт по реконструкції паливо-заправного комплексу. В перспективі буде проведено переоснащення системи ЦЗЛ, що дозволить забезпечити якісне обслуговування ПС [4]. На жаль, більшість аеропортів нашої країни на сьогоднішній час не мають можливості впровадити системи ЦЗЛ на своїй території. Причиною цьому є необхідність у великих матеріальних внесках в інфраструктуру.

Підсумовуючи усе вище сказане можна виділити такі основні проблеми розвитку наземного обслуговування вітчизняних аеропортів:

- застарілий парк наземної техніки – більшість машин не відповідає сучасним стандартам або потребує списання;
- відсутність інвестицій, яких аеропорти не мають, а фінансування як з боку держави, так і з боку органів місцевого самоврядування недостатнє;
- відсутність кваліфікованого персоналу для обслуговування високотехнологічної та складної спецтехніки;
- незадовільний стан аеродромних покриттів, які унеможливають використання сучасних спецмашин.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. <http://avia-tehnika.ru/>
2. <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/122107440>
3. <https://os1.ua/>
4. https://cfts.org.ua/news/2016/09/21/borispol_nachala_rekonstruktsiyu_toplivo_zapravochnogo_kompleksa_36567

Нальотова Наталія Ігорівна - викладач, Кременчуцький льотний коледж Національного авіаційного університету, м. Кременчук, e-mail: uumka@ukr.net

Nalotova Nataliia I. –teacher, Kremenchug Flight college of National Aviation University, Kremenchuk, email: uumka@ukr.net